

DĖL NACIONALINIO INVESTUOTOJO STEIGIMO TEISĖTUMO

2009 m. kovo 2 d. nutarimas, byla Nr. 28/08

Santrauka

Šią konstitucinės justicijos bylą inicijavo Seimas, pateikęs 2008 m. rugsėjo 22 d. nutarime Nr. X-1729 išdėstyta prašymą ištirti, ar:

– Atominės elektrinės įstatymo 10 straipsnio 1 dalies (2008 m. vasario 1 d. redakcija) nuostata „Nacionalinis investuotojas – Lietuvos Respublikoje įregistruotas, pagal Lietuvos Respublikos įstatymus neribotam laikui įsteigtas ir veikiantis savarankiškas privatus juridinis asmuo, kurio veiklos tikslas yra socialiai atsakingai siekti naudos sau ir visiems savo akcininkams“ (toliau – Atominės elektrinės įstatymo 10 straipsnio 1 dalies pirmoji ginčijama nuostata) tuo aspektu, kad vienintelis nacionalinio investuotojo tikslas yra socialiai atsakingai siekti naudos sau ir visiems savo akcininkams ir neįteisintas vartotojų teisių gynimas, neprieštarauja Konstitucijos 46 straipsnio 5 daliai;

– Atominės elektrinės įstatymo 10 straipsnio 1 dalies (2008 m. vasario 1 d. redakcija) nuostata „Nacionalinis investuotojas yra nacionalinė elektros energetikos bendrovė, per savo dukterines įmones valdanti pagrindinę Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos dalį – elektros energijos perdavimo ir skirstomuosius tinklus. Siekdamas savo veiklos tikslo, nacionalinis investuotojas privačios iniciatyvos pagrindu dalyvauja įgyvendinant naujos atominės elektrinės statybos projektą Lietuvoje, taip pat Elektros energetikos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka statant Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos jungtis su Lenkijos Respublikos ir Švedijos Karalystės elektros energetikos sistemomis“ (toliau – Atominės elektrinės įstatymo 10 straipsnio 1 dalies antroji ginčijama nuostata) tuo aspektu, kad sukuriamas nacionalinis investuotojas, kaip savininkas, savo rankose sutelks pagrindinę elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo, eksporto, importo dalį, neprieštarauja Konstitucijos 46 straipsnio 3, 4 dalims;

– Atominės elektrinės įstatymo 11 straipsnio (2008 m. vasario 1 d. redakcija) 1 dalies 1 punktas, kuriame nustatyta, kad „Lietuvos Respublikos Vyriausybė, įgyvendindama šio įstatymo 10 straipsnio nuostatas, turi teisę derėtis su akcinės bendrovės „VST“ kontrolinį akcijų paketą turinčiu akcininku dėl nacionalinio investuotojo steigimo ir visų ar dalies tokiam akcininkui nuosavybės teise priklausančių akcinės bendrovės „VST“ akcijų, sudarančių daugiau kaip 2/3 akcinės bendrovės „VST“ akcijų ir balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, investavimo ir dėl naujų išleidžiamų nacionalinio investuotojo akcijų įsigijimo“, neprieštarauja Konstitucijos 29 straipsnio 1 daliai, 46 straipsnio 4 daliai.

Apibendrinamas Lietuvos Respublikos teisėkūros elektros energetikos srityje raidos apžvalgą Konstitucinis Teismas pažymėjo, kad atkūrus Lietuvos Respublikos nepriklausomybę elektros energetikos srityje dar kurį laiką veikė valstybinė centralizuota monopolinė sistema, kurioje elektros energijos gamybos, perdavimo ir skirstymo sritys nebuvo atskirtos; iki 2003 m. įvykusio privatizavimo akcinė bendrovė „VST“ buvo sudedamoji elektros energetikos sistemos dalis, po privatizacijos ji ir toliau liko šios sistemos dalimi; Lietuvos Respublikai tapus Europos Sąjungos nare ir prisiėmus tarptautinius

įsipareigojimus uždaryti Ignalinos atominę elektrinę, buvo siekiama, kad Lietuvos valstybė išliktų branduolinės energetikos šalimi. Tai laikoma strateginiu Lietuvos valstybės tikslu, užtikrinančiu nacionalinį saugumą. Siekiant šio tikslo buvo priimtas Atominės elektrinės įstatymas.

Dėl Atominės elektrinės įstatymo 10 straipsnio 1 dalies pirmosios ginčijamos nuostatos atitikties Konstitucijos 46 straipsnio 5 daliai. Nutarime konstatuota, kad nors pareiškėjas savo prašyme nurodė, jog vienintelis nacionalinio investuotojo veiklos tikslas yra socialiai atsakingai siekti naudos sau ir visiems savo akcininkams, šis nacionalinio investuotojo tikslas nėra vienintelis. Atominės elektrinės įstatymo tikslas ir šiame įstatyme įtvirtintas Lietuvos strateginis tikslas elektros energetikos srityje suponuoja ir atitinkamus nacionalinio investuotojo steigimo tikslus, kurie savo ruožtu lemia nacionalinio investuotojo veiklos tikslus, *inter alia* finansuoti naujos atominės elektrinės projektą (jo dalį) ar užtikrinti tokį finansavimą, taip pat dalyvauti įgyvendinant naujos atominės elektrinės statybos projektą Lietuvoje, statant Lietuvos elektros energetikos sistemos jungtis su Lenkijos ir Švedijos elektros energetikos sistemomis, kompleksiskai integruoti Lietuvos elektros energetikos sistemą į Europos Sąjungos valstybių elektros perdavimo sistemas ir elektros energijos vidaus rinkas, efektyviai įgyvendinti pagrindinį Lietuvos elektros energetikos sistemos uždavinį – neribotą laiką nepriklausomai, saugiai, patikimai aprūpinti Lietuvos vartotojus elektros energija.

Konstitucinis Teismas pažymėjo, kad vartotojų teisių, interesų apsaugos ir gynimo santykiai iš esmės nėra Atominės elektrinės įstatymo reguliavimo dalykas ir kad šiame įstatyme įtvirtinus pareiškėjo ginčijamą teisinį reguliavimą vartotojų teisių, interesų apsaugos ir gynimo santykių reguliavimas, nustatytas Vartotojų teisių apsaugos įstatyme, Civiliniame kodekse, Elektros energetikos įstatyme, nebuvo pakeistas.

Vertindamas ginčijamą Atominės elektrinės įstatymo nuostatą pareiškėjo nurodytu aspektu, būtent kad joje neįteisintas vartotojų teisių gynimas, Konstitucinis Teismas rėmėsi šiomis oficialiosios konstitucinės doktrinos nuostatomis: Konstitucijos 46 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta nuostata „valstybė gina vartotojo interesus“ suponuoja tai, kad teisės normomis turi būti nustatytos įvairios vartotojų interesų gynimo priemonės; konstitucinė valstybės pareiga ginti vartotojų interesus turi būti įgyvendinta pirmiausia įstatymų leidėjui nustatant bendrąsias ir, atsižvelgiant į konkrečią reguliuojamos ūkinės veikos specifiką, specialiąsias vartotojų teisės apsaugos ir gynimo priemones, atitinkamai taikytinas bendrai visoms ūkinės veiklos sritims ir specialiai atskiroms ūkinės veiklos sritims, *inter alia* elektros energetikos sričiai; veiksmingos vartotojų teisių, interesų apsaugos ir jų gynimo užtikrinimas suponuoja *inter alia* tai, kad įstatymų leidėjas turi pareigą nustatyti vartotojų teisių, interesų apsaugos institucinę sistemą, t. y. įstatymu turi būti nustatytos valstybės institucijos, aiškiai apibrėžta jų kompetencija, sudarytos teisinės prielaidos tokioms valstybės institucijoms užtikrinti realią vartotojų teisių, interesų apsaugą ir gynimą atitinkamoje ūkinės veiklos srityje; įstatymų leidėjas turi nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kad būtų sudarytos prielaidos kiekvienam vartotojui gauti elektros energiją nediskriminacinėmis sąlygomis, kad visiems vartotojams elektros energija būtų tiekama saugiai ir patikimai; kainų ribų nustatymas yra vienas

iš būdų ginti vartotojų interesus, taikytinas ir elektros energijos vartotojų teisių, interesų apsaugos ir gynimo srityje; įstatymų leidėjas turi pareigą įstatymu nustatyti elektros energijos kainų ribų nustatymo kriterijus; šie kriterijai ir jų nustatymo metodika, tvarka turi būti aiški, skaidri, pagrįsta, kad nebūtų sudaryta prielaidų asmenims piktnaudžiauti nustatant elektros energijos kainas ir taip pažeisti elektros energijos vartotojų teises, interesus.

Konstatavęs, jog pareiškėjas nepateikė argumentų ar motyvų, pagrindžiančių, kad, Atominės elektrinės įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje įtvirtinus nacionalinio investuotojo teisę socialiai atsakingai siekti naudos sau ir visiems savo akcininkams, santykiei elektros energetikos sektoriuje pakito taip, kad atsirado būtinybė nustatyti papildomą vartotojų teisių apsaugą, ir kad tokia apsauga turi būti nustatyta būtent Atominės elektrinės įstatyme, Konstitucinis Teismas pripažino, jog nurodyta Atominės elektrinės įstatymo nuostata pareiškėjo ginčijamu aspektu neprieštarauja Konstitucijai.

Dėl Atominės elektrinės įstatymo 10 straipsnio 1 dalies antrosios ginčijamos nuostatos atitikties Konstitucijos 46 straipsnio 3, 4 dalims. Konstitucinis Teismas konstatavo, kad Atominės elektrinės įstatymu buvo sudarytos prielaidos suformuoti tokį nacionalinio investuotojo modelį, pagal kurį valstybinio ir privataus kapitalo pagrindu naujai steigiama nacionalinė elektros energetikos bendrovė kartu su veikiančiomis įmonėmis sudaro nacionalinio investuotojo įmonių grupę, susidedančią iš patronuojančios bendrovės – nacionalinio investuotojo ir dukterinių įmonių (*inter alia* akcinės bendrovės „Lietuvos energija“ – perdavimo sistemos operatoriaus, akcinių bendrovių Rytų skirstomųjų tinklų ir „VST“ – skirstomųjų tinklų operatorių), kurios kaip atskiri juridiniai asmenys vykdo teisės aktų nustatyta tvarka atskirtą elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo, tiekimo, rinkos operatoriaus ir kitokią veiklą. Įstatymu buvo sudarytos teisinės prielaidos naujai steigiamoje nacionalinėje elektros energetikos bendrovėje sutelkti nacionalinio investuotojo įmonių grupės įmonių valdymą.

Konstitucinis Teismas pažymėjo, kad Seimas, kaip įstatymų leidžiamosios valdžios institucija, ir Vyriausybė, kaip vykdomosios valdžios institucija, turi labai plačią diskreciją formuoti ir vykdyti valstybės ekonominę politiką. Dingstimi kvestionuoti tokią valstybės ekonominę politiką savaime negali būti tai, kad tam tikrai ūkio sričiai teisės aktuose yra nustatytas diferencijuotas teisinis reguliavimas, besiskiriantis nuo kitų ūkio sričių teisinio reguliavimo, nė tai, kad tam tikros ūkinės veiklos teisinis reguliavimas reaguojant į rinkos pokyčius, ekonominę (taip pat ir tarptautinę) konjunktūrą yra pakeičiamas, nes ūkinės veiklos diferencijuoto teisinio reguliavimo (atsižvelgiant į reguliuojamų santykių svarbą ir pobūdį) teisinės prielaidos kyla iš pačios Konstitucijos (*inter alia* jos 46 straipsnio 2 dalies); tam tikrų ūkio subjektų teisinės padėties diferencijuotas nustatymas yra sietinas su ūkio srityje valstybės keliamais tikslais, siekiu atitinkamai sutvarkyti šalies ūkį.

Konstitucinis Teismas konstatavo, kad Atominės elektrinės įstatyme nustatytu teisiniu reguliavimu nebuvo sudaryta teisinių prielaidų sumažinti ar padidinti ūkio subjektų, vykdytųjų ir galinčių vykdyti elektros energijos perdavimo ir skirstymo veiklas, skaičių, taip pat sumažinti ar padidinti rinkos dalį, kuri teko ar gali tekti minėtiems ūkio subjektams, t. y. nebuvo sukurta nauja monopolija elektros

energetikos srityje. Be to, Atominės elektrinės įstatyme nenumatyta, kad nacionalinis investuotojas vykdo jo dukterinių įmonių vykdomas veiklas, – pagal šį įstatymą elektros energijos gamybos, perdavimo, skirstymo veiklas vykdo nacionalinio investuotojo dukterinės įmonės. Taigi įstatyme įtvirtinus naują elektros energetikos bendrovę – nacionalinį investuotoją, kurio pagrindinė veikla turi būti nacionalinio investuotojo įmonių grupės patronuojančios bendrovės veikla, nebuvo sudaryta teisinių prielaidų iš esmės pasikeisti elektros energetikos rinkai monopolizavimo aspektu. Dėl to, kad elektros energetikos rinkoje (elektros energijos perdavimas ir skirstymas) egzistavo monopolis, ginčijamose Atominės elektrinės įstatymo nuostatose įtvirtintas teisinis reguliavimas negali būti interpretuojamas kaip reiškiantis, esą juo sudarytos teisinės prielaidos sukurti naują monopolį ir taip pažeisti kitų ūkio subjektų teises bei vartotojų interesus. Savaimė nesudaro prielaidų monopolizuoti elektros energijos gamybą ir tai, kad Atominės elektrinės įstatymu buvo sudarytos teisinės prielaidos nacionaliniam investuotojui ateityje dalyvauti valdant ne tik elektros energijos perdavimą bei skirstymą, bet ir elektros energijos gamybą numatomoje pastatyti naujoje atominėje elektrinėje. Konstitucinis Teismas taip pat konstatavo, kad pagal Konstituciją nėra draudžiama tam tikromis aplinkybėmis įstatyme konstatuoti monopolijos konkrečioje ūkinės veiklos srityje buvimą ar kitaip atspindėti faktinius monopolinius santykius ir juos atitinkamai reguliuoti, t. y. sudaryti teises prielaidas taikyti monopolininkui atitinkamus reikalavimus (apimančius *inter alia* diskriminacinių kainų nustatymo ribojimą, monopolinės rinkos prekių kainų dydžių, tarifų valstybinį reglamentavimą, prekių kokybės reikalavimų monopoliniam ūkio subjektui nustatymą, taip pat valstybės institucijų atliekamą kontrolę, kaip ūkio subjektai laikosi nustatytų reikalavimų) ginant kitų ūkio subjektų bei vartotojų teises ir teisėtus interesus.

Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus Konstitucinis Teismas pripažino, kad nurodyta Atominės elektrinės įstatymo 10 straipsnio 1 dalies nuostata neprieštarauja Konstitucijai.

Dėl Atominės elektrinės įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 1 punkto atitikties Konstitucijos 29 straipsnio 1 daliai, 46 straipsnio 4 daliai. Konstitucinis Teismas pirmiausia aiškinosi, ar Konstitucijai neprieštarauja tai, kad valstybė pasirinko tokį valstybės turto investavimo būdą, kai steigiant nacionalinį investuotoją valstybės turtas yra investuojamas kartu su vienu įstatyme nurodytu privačiu asmeniu, t. y. akcinės bendrovės „VST“ kontrolinį akcijų paketą turinčiu akcininku.

Nutarime pažymėta, kad nacionalinio investuotojo tikslas yra *inter alia* finansuoti naujos atominės elektrinės projektą (jo dalį) ar užtikrinti tokį finansavimą, dalyvauti įgyvendinant naujos atominės elektrinės statybos projektą Lietuvoje, statant Lietuvos elektros energetikos sistemos jungtis su Lenkijos ir Švedijos elektros energetikos sistemomis, kompleksiskai integruoti Lietuvos elektros energetikos sistemą į Europos Sąjungos valstybių elektros perdavimo sistemas ir elektros energijos vidaus rinkas, efektyviai įgyvendinti pagrindinį Lietuvos elektros energetikos sistemos uždavinį – neribotą laiką nepriklausomai, saugiai, patikimai aprūpinti Lietuvos vartotojus elektros energija. Taigi valstybei steigiant nacionalinį investuotoją, kai valstybės turtas yra investuojamas kartu su privataus asmens turtu, reikėjo pasirinkti tokį privatų asmenį, kad būtų užtikrintas minėto tikslo įgyvendinimas.

Konstitucinis Teismas, atsižvelgdamas *inter alia* į Vyriausybės, pateikusios Atominės elektrinės įstatymo projektą, ir įstatymų leidėjo ketinimus, užfiksuotus *travaux préparatoires*, atkreipė dėmesį į tai, kad iš nacionalinio investuotojo steigimo tikslų matyti, jog jie yra neatsiejami nuo elektros energetikos srities. Šiame kontekste pažymėta, kad akcinės bendrovės „VST“ kontrolinio akcijų paketo turėtojas Atominės elektrinės įstatyme yra numatytas būtent todėl, kad ši bendrovė yra specifinis ūkio subjektas, kuris veikia elektros energetikos srityje, kad ji yra stambi šalies elektros energetikos bendrovė, privatizuota 2003 m. ir valdanti vienus didžiausių šalies skirstomųjų tinklų, t. y. ji yra pagrindinių šalies vakarinės dalies elektros energijos skirstomųjų tinklų operatorė; be akcinės bendrovės Rytų skirstomųjų tinklų, akcinė bendrovė „VST“ yra vienintelis Lietuvos ūkio subjektas, turintis didelę elektros vartotojų rinką, nepertraukiamai generuojantis didelius pinigų srautus elektros energetikos srityje.

Konstitucinis Teismas, atsižvelgdamas, be kita ko, į tai, kad Lietuva įsipareigojo Ignalinos atominės elektrinės antrąjį bloką galutinai sustabdyti iki 2009 m. gruodžio 31 d. ir nutraukti šio bloko eksploatavimą, kad Ignalinos atominės elektrinės uždarymas 2009 m. turės didelę neigiamą įtaką elektros energijos šaltinių struktūrai, pirminės energijos balansui ir elektros energijos kainai 2010–2015 m., konstatavo, jog nėra teisinio pagrindo teigti, kad pasirenkant nacionalinio investuotojo modelį ir jį įtvirtinant Atominės elektrinės įstatyme nebuvo imtasi pakankamų priemonių, kad būtų išsiaiškinta, ar toks nacionalinis investuotojas bus pajėgus įgyvendinti jam šiame įstatyme keliamus tikslus.

Nutarime pažymėta, kad pagal Konstituciją įstatymų leidėjas gali nustatyti įvairius valstybės turto investavimo būdus; Konstitucija nedraudžia nustatyti ir tokio valstybės turto investavimo būdo, kai šis turtas yra investuojamas kartu su kitais asmenimis, *inter alia* su privačiu asmeniu; pasirinkdama valstybės turto investavimo būdus valstybė turi atsižvelgti į tai, ar pasirinkus tam tikrą būdą bus patenkinti svarbūs konstituciškai pagrįsti visuomenės poreikiai ir interesai; valstybės turto investavimas konstituciškai būtų nepateisinamas, jei juo būtų akivaizdžiai daroma žala visuomenei arba pažeidžiamos kitų asmenų teisės.

Atsižvelgdamas į šiuos argumentus Konstitucinis Teismas pripažino, kad ginčijama Atominės elektrinės įstatymo 11 straipsnio 1 dalies nuostata neprieštarauja Konstitucijai.

Dėl Atominės elektrinės įstatymo 8 straipsnio (2007 m. birželio 28 d. redakcija) 1 dalies atitikties Konstitucijai. Konstitucinis Teismas pažymėjo, jog įstatymų leidėjas, Atominės elektrinės įstatyme įtvirtinęs atitinkamą nacionalinio investuotojo modelį, kad būtų sukurtos teisinės, finansinės ir organizacinės prielaidos įgyvendinti Lietuvos strateginį tikslą kompleksiskai integruoti Lietuvos elektros energetikos sistemą į Europos Sąjungos valstybių elektros perdavimo sistemas ir elektros energijos vidaus rinkas, kartu turėjo numatyti ir tokį nacionalinio investuotojo veiklos jį įsteigus reguliavimą, kuris užtikrintų minėtų prielaidų sukūrimą. Esminę reikšmę sprendžiant, ar įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas užtikrino tokias prielaidas įgyvendinti įstatymo tikslą – sudaryti finansines prielaidas naujos atominės elektrinės statybai, turi tai, kaip pagal Atominės elektrinės įstatymą yra organizuojamas nacionalinio investuotojo valdymas ir ar tokį valdymą nustatantis teisinis reglamentavimas yra pakankamas minėtoms finansinėms prielaidoms sukurti.

Konstitucinis Teismas konstatavo, jog Atominės elektrinės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje, kurioje reguliuojami valstybei nuosavybės teise priklausančių akcijų nacionalinio investuotojo bendrovėje suteikiamų teisių įgyvendinimo santykiai, yra nustatyta, kad valstybės akcijų valdytojas ir jo įgalioti asmenys įgyvendina valstybės kaip akcininkės turtines ir neturtines teises Vyriausybės nustatyta tvarka. Šioje dalyje nėra nustatyta, kokiais principais, užtikrinančiais veiksmingą atstovavimą valstybei kaip akcijų valdytojais įgyvendinant įstatymo tikslą, turi būti vadovaujamosi parenkant valstybės akcijoms šioje bendrovėje atstovaujančius asmenis. Nėra nustatyta ir tai, kaip turi būti organizuojamas valdymas (nacionalinio investuotojo akcininkams įgyvendinant savo turtines ir neturtines teises), kad būtų sukaupta piniginių lėšų atominės elektrinės statybai. Atsižvelgdamas į šiuos argumentus Konstitucinis Teismas pripažino, kad Atominės elektrinės įstatymo 8 straipsnio 1 dalis ta apimtimi, kuria joje nenustatytas teisinis reguliavimas, kuris užtikrintų įstatymo tikslo – sudaryti prielaidas naujos atominės elektrinės statybai – įgyvendinimą, prieštarauja Konstitucijos 46 straipsnio 3 daliai.

Dėl Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 19 straipsnio atitikties Konstitucijai. Atominės elektrinės įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad įsteigus nacionalinį investuotoją valstybė į jo įstatinį kapitalą investuoja jai nuosavybės teise priklausančių minėtų elektros energetikos bendrovių akcijas, taigi šis teisinis reguliavimas aiškintinas atsižvelgiant į valstybės turto investavimo santykius reguliuojantį Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymą. Apibendrinamas nagrinėjamos bylos kontekste aktualias šio įstatymo nuostatas, Konstitucinis Teismas konstatavo, kad pagal jas investuodama valstybė privalo laikytis valstybės turto investavimo kriterijų, kuriuos nustato Vyriausybė.

Pagal Konstitucijos 128 straipsnio 2 dalį valstybės turto investavimas turi būti grindžiamas įstatymu, kuriame turi būti įtvirtinta: valstybės turto investavimo kriterijai, sąlygos, taip pat subjektai, turintys teisę priimti sprendimus dėl valstybės turto investavimo; valstybės turto investavimo kriterijų nustatymas nėra savitiksliis – turi būti nustatyti tokie kriterijai, kurie užtikrintų viešąjį interesą, iš Konstitucijos kylančių imperatyvų laikymąsi.

Konstitucinis Teismas laikosi pozicijos, kad nustatęs, jog Konstitucijai prieštarauja įstatymo, kurio atitikties Konstitucijai pareiškėjas neginčija, nuostatos, kuriomis yra įsiterpiama į ginčijamo įstatymo reguliuojamus visuomeninius santykius, jis privalo tai konstatuoti. Konstitucinis Teismas pripažino, kad Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 19 straipsnis ta apimtimi, kuria nėra nustatyti turto investavimo kriterijai, kurie *inter alia* leistų diferencijuoti valstybės turto investavimą atsižvelgiant į investuojamo turto specifiką ir reikšmę bendrai tautos gerovei, taip pat į kitas konstituciškai reikšmingas aplinkybes, prieštarauja Konstitucijos 128 straipsnio 2 daliai, taip pat kad šio straipsnio 2 dalies (2006 m. liepos 18 d. redakcija) nuostata „Sprendimai dėl valstybės ir savivaldybės turto investavimo priimami vadovaujantis Vyriausybės nustatytais kriterijais ir tvarka“ ta apimtimi, kuria pavedama Vyriausybei nustatyti valstybės ir savivaldybės turto investavimo kriterijus, prieštarauja Konstitucijos 5 straipsnio 2 daliai, konstituciniam

teisinės valstybės principui.